C/2025/2245

29.4.2025

P10_TA(2025)0011

Evropská centrální banka – výroční zpráva za rok 2024

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. února 2025 o Evropské centrální bance – výroční zpráva za rok 2024 (2024/2054(INI))

(C/2025/2245)

Evropský parlament,

— s ohledem na výroční zprávu Evropské centrální banky (ECB) za rok 2023,

— s ohledem na reakci ECB ze dne 18. dubna 2024 na podněty, které Parlament vyjádřil ve svém usnesení o výroční zprávě ECB za rok 2022 ([1]),

— s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank (ESCB) a ECB, zejména na články 2, 15 a 21 tohoto statutu,

— s ohledem na článek 119, čl. 123 odst. 1, článek 125, čl. 127 odst. 1 a 2, článek 130, čl. 282 odst. 2 a čl. 284 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na články 3 a 13 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

— s ohledem na makroekonomické projekce pro eurozónu ze dne 7. března 2024, 6. června 2024, 12. září 2024 a 12. prosince 2024 vypracované odborníky Eurosystému,

— s ohledem na závěry Rady guvernérů ECB ze dne 25. ledna 2024, 7. března 2024, 11. dubna 2024, 6. června 2024, 18. července 2024, 12. září 2024, 17. října 2024 a 12. prosince 2024,

— s ohledem na odhad inflace, který zveřejnil Eurostat dne 3. února 2025,

— s ohledem na ekonomickou prognózu Komise z podzimu roku 2024, která byla zveřejněna dne 26. listopadu 2024,

— s ohledem na Světový ekonomický výhled Mezinárodního měnového fondu (MMF) zveřejněný v lednu 2025,

— s ohledem na měnové dialogy s prezidentkou ECB Christine Lagardeovou, které proběhly dne 15. února 2024, 30. září 2024 a 4. prosince 2024,

— s ohledem na své rozhodnutí ze dne 1. června 2023 o ujednáních ve formě výměny dopisů mezi Evropským parlamentem a ECB o struktuře postupů vzájemné interakce v oblasti centrálního bankovnictví ([2]),

— s ohledem na evropský pilíř sociálních práv,

— s ohledem na schválení nástroje na ochranu transmise (TPI) Radou guvernérů ECB dne 21. července 2022,

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura, který předložila Komise dne 28. června 2023 (COM(2023)0369),

— s ohledem na první zprávu ECB o pokroku ze dne 24. června 2024 a na druhou zprávu o pokroku ze dne 2. prosince 2024 týkající se přípravné fáze projektu digitálního eura,

— s ohledem na čtyři zprávy ECB o pokroku ze dne 13. července 2023, 24. dubna 2023, 21. prosince 2022 a 29. září 2022 týkající se fáze šetření projektu digitálního eura,

— s ohledem na přezkum strategie měnové politiky ECB, který byl zahájen dne 23. ledna 2020 a dokončen dne 8. července 2021, a na nadcházející posouzení strategie měnové politiky v roce 2025,

— s ohledem na přezkum operačního rámce ECB zveřejněný dne 13. března 2024,

— s ohledem na výroční zprávu ECB o mezinárodní úloze eura z června 2024,

— s ohledem na výsledky vůbec prvního zátěžového testu ECB zaměřeného na kybernetickou odolnost ze dne 26. července 2024,

— s ohledem na přezkum finanční stability ECB zveřejněný dne 20. listopadu 2024,

([1]) Úř. věst. C 283, 11.8.2023, s. 40.
([2]) Přijaté texty, Úř. věst. C, C/2024/6738, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6738/oj.

— s ohledem na zveřejnění revidovaného nařízení o kapitálových požadavcích ([3]) (CRR III) a směrnice o kapitálových požadavcích ([4]) (CRD VI) v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. června 2024,

— s ohledem na výsledky zátěžového testu ECB zaměřeného na rizika plynoucí ze změny klimatu ze dne 8. července 2022,

— s ohledem na aktualizaci prohlášení ECB o životním prostředí za rok 2024,

— s ohledem na plán ECB pro klima a přírodu na období 2024–2025,

— s ohledem na čl. 142 odst. 1 jednacího řádu,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A10-0003/2025),

A. vzhledem k tomu, že podle Eurostatu dosáhl harmonizovaný index spotřebitelských cen (HISC) v eurozóně v prosinci 2024 úrovně 2,4 %;

B. vzhledem k tomu, že podle makroekonomických projekcí pro eurozónu vypracovaných odborníky Eurosystému v prosinci 2024 by podle předpokladů měla inflace měřená prostřednictvím HISC v roce 2025 klesnout na 2,1 %, v roce 2026 na 1,9 % a v roce 2027 vzrůst na 2,1 % ([5]); vzhledem k tomu, že podle odhadů se bude inflace v rámci eurozóny značně lišit;

C. vzhledem k tomu, že prvořadým cílem ECB je udržovat cenovou stabilitu, kterou definuje jako 2 % míru inflace ve střednědobém horizontu;

D. vzhledem k tomu, že ECB by měla podporovat obecné hospodářské politiky EU, a přispívat tím k dosahování cílů EU stanovených v článku 3 SEU;

E. vzhledem k tomu, že ECB je politicky nezávislá, takže ani orgány a agentury EU, ani vlády členských států by se ji neměly snažit ovlivňovat;

F. vzhledem k tomu, že ECB může přijímat rozhodnutí, aby splnila svůj prvořadý cíl, kterým je zachování cenové stability, a to bez politických zásahů, kromě toho, že může být povolána k odpovědnosti;

G. vzhledem k tomu, že politická nezávislost vyžaduje, aby se ECB zdržela politických kroků;

H. vzhledem k tomu, že článek 123 SFEU a článek 21 statutu ESCB a ECB zakazují přímé měnové financování vlád; vzhledem k tomu, že ECB může nakupovat dluhové cenné papíry na sekundárním trhu, je-li to nezbytné pro dosažení jejích cílů;

I. vzhledem k tomu, že Eurosystém byl vybudován na principu měnové dominance;

J. vzhledem k tomu, že splátky jistiny ze splatných cenných papírů nakoupených v rámci programu nákupu aktiv (APP) již nejsou reinvestovány a splátky jistiny ze splatných cenných papírů zakoupených v rámci nouzového pandemického programu nákupu aktiv (PEPP) již nebudou reinvestovány od ledna 2025;

K. vzhledem k tomu, že bankovní rezervy držené úvěrovými institucemi v ECB dosáhly v prosinci 2024 výše 3 bilionů EUR;

L. vzhledem k tomu, že euro je druhou nejdůležitější měnou na světě;

M. vzhledem k tomu, že ECB je odpovědná Parlamentu jako orgánu EU zastupujícímu občany EU; vzhledem k tomu, že tato odpovědnost je udržována na nejvyšší úrovni, a to pravidelným pořádáním měnového dialogu, pravidelnými vystoupeními prezidentky ECB na plenárních zasedáních Parlamentu a různými návštěvami a setkáními poslanců Parlamentu a členů správní rady ECB;

Obecný přehled

1. oceňuje úlohu ECB při zajišťování měnové a finanční stability, která je nezbytným předpokladem růstu a hospodářské stability; zdůrazňuje, že ECB je v tomto ohledu orgánem odpovědným za udržování cenové stability v eurozóně; konstatuje, že „aniž je dotčen cíl cenové stability, podporuje ESCB obecné hospodářské politiky v Unii“, jak je stanoveno v článku 127 SFEU;

([3]) Úř. věst. L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj.
([4]) Úř. věst. L, 2024/1619, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1619/oj.
([5]) https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections202412_eurosystemstaff~71a06224a5.cs.html.

2. upozorňuje, že statutární nezávislost ECB zakotvená ve Smlouvách je předpokladem pro to, aby mohla plnit svůj mandát, tj. udržovat cenovou stabilitu v eurozóně, a přispívat tak k hospodářskému růstu, konkurenceschopnosti a tvorbě pracovních míst;

3. vyzdvihuje význam politické nezávislosti ECB, která by měla zůstat nedotčena; zdůrazňuje, že tato nezávislost vyžaduje, aby se ECB zdržela politických kroků; vítá institucionální spolupráci, a zdůrazňuje tak význam odpovídající úrovně odpovědnosti vůči Parlamentu;

4. vyzývá ECB a Evropský parlament, aby plně využívaly ujednání o odpovědnosti a transparentnosti a pokud možno tato opatření dále posilovaly, aniž by tím byla dotčena nezávislost ECB;

5. uznává úsilí ECB o to, aby inflaci ve střednědobém horizontu stlačila zpět na úroveň odpovídající 2 % cíli;

6. zdůrazňuje, že měnová politika ECB, kterou plní svůj mandát, a fiskální politiky by měly fungovat souběžně s cílem pomoci evropským občanům a domácnostem i malým podnikům;

7. bere na vědomí rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o míru inflace, jež je vyšší, nebo nižší než 2 % cíl ECB; zdůrazňuje, že inflace snižuje kupní sílu fixních příjmů, úspor a důchodů a narušuje signalizační funkci cen, která zajišťuje účinné přidělování zdrojů, a má tudíž negativní dopad na hospodářskou stabilitu;

8. zdůrazňuje, že inflace vyvolala „krizi životních nákladů“, jež postihla občany EU; zdůrazňuje proto, že je naprosto nezbytné snížit inflaci na cílovou míru 2 %; konstatuje, že vysoká míra inflace postihuje neúměrně domácnosti s nižšími příjmy, které vynakládají větší část svého rozpočtu na nejnutnější výdaje; zdůrazňuje, že snížení celkové inflace na příslušnou cílovou úroveň je proto důležité rovněž pro zachování sociální soudržnosti;

9. vyjadřuje politování nad tím, že jádrová inflace zůstává v eurozóně vysoká (2,7 % v prosinci 2024), když v prosinci 2024 vykázaly míru jádrové inflace nižší než 2 % pouze tři členské státy eurozóny; připomíná, že tato situace vytváří hospodářskou nejistotu, odrazuje od vytváření úspor a zvyšuje životní náklady občanů, což má dopad zejména na osoby s pevnými a omezenými příjmy;

10. zdůrazňuje, že udržování úrokových sazeb na příliš vysoké úrovni by mohlo poškodit hospodářský růst; vyzývá ECB, aby nesnižovala úrokové sazby příliš rychle vzhledem k riziku, že by míra inflace mohla znovu začít růst, přičemž již nyní přesahuje 2 %; zdůrazňuje klíčovou úlohu inflačních očekávání a skutečnost, že nadměrná volatilita míry inflace by mohla inflační očekávání narušit; vyzývá ECB, aby posoudila dopad změn úrokových sazeb na různá hospodářská odvětví, mimo jiné na kapitálově náročná odvětví;

11. uznává, že rozhodnutí v oblasti měnové politiky přijatá Radou guvernérů ECB od inflační krize, která vyplývala z růstu cen energií, nasměrovala inflaci na cestu, jež je slučitelná s dosažením cíle cenové stability a zároveň zabránila závažnému zhoršení hospodářské činnosti nebo zaměstnanosti;

12. připomíná, že Eurosystém byl vybudován na principu měnové dominance, a že hospodářská a měnová unie proto vyžaduje stabilní fiskální politiky v členských státech, aby mohla reagovat na vnější otřesy; připomíná, že je třeba odpovídajícím způsobem provádět nový fiskální rámec, aby byla zajištěna důvěryhodnost fiskálních politik na úrovni hospodářské a měnové unie; konstatuje, že dostatečný fiskální prostor členským státům rovněž umožňuje reagovat na vnější otřesy; bere na vědomí, že nová fiskální pravidla v tomto ohledu poskytují flexibilitu; poukazuje na to, že členské státy mohou posílit svou odolnost vůči vnějším otřesům prostřednictvím fiskálních opatření, ale i reforem podporujících růst;

13. připomíná, že úsilí ECB o udržení inflace na nízké úrovni a tím o ochranu příjmů může doplnit obezřetná fiskální politika členských států; zdůrazňuje, že řešení nadměrného schodku veřejných financí a veřejného dluhu má zásadní význam pro udržení stabilního hospodářství, udržitelného růstu a pro to, aby měly vlády k dispozici politický prostor pro reakci na nepříznivé otřesy; v této souvislosti bere na vědomí nedávná zjištění přezkumu finanční stability týkající se vysoké úrovně zadlužení členských států;

14. konstatuje, že měnová politika ECB zaměřená na plnění jejího primárního mandátu musí být posuzována z hlediska proporcionality; podotýká, že při tomto posuzování se zohledňuje dopad opatření měnové politiky na širší ekonomiku a hospodářskou politiku;

Měnová politika

15. vřele vítá skutečnost, že celková inflace klesla ze své nejvyšší hodnoty 10,6 % v říjnu 2022 na 2,4 % v prosinci 2024;

16. vítá pokles jádrové inflace z její nejvyšší hodnoty 7,6 % v březnu 2023 na 2,7 % v prosinci 2024, avšak vyjadřuje znepokojení nad její historicky a setrvale vysokou úrovní; se znepokojením konstatuje, že vysoká jádrová inflace by se mohla promítnout do vyšších hodnot celkové inflace;

17. konstatuje, že ECB trvalo více než tři roky, než dosáhla úrovně inflace, která odpovídá její cílové úrovni 2 %; v této souvislosti připomíná nesprávný předpoklad ECB, že inflace měla být pouze přechodná;

18. zdůrazňuje, že jednou z hlavních hnacích sil prudkého nárůstu inflace byly otřesy na straně nabídky, které pocházely především z vnějších zdrojů; uznává, že měnová politika má přímější dopad na míru inflace, pokud vychází především z faktorů poptávky, a nikoli z faktorů nabídky;

19. vítá úsilí ECB o pravidelnou aktualizaci jejích modelů; vyzývá ECB, aby nadále přezkoumávala a zlepšovala své modely a jejich úlohu při tvorbě politiky vzhledem k jejich nedostatečné výkonnosti v posledních letech, aby bylo možné se poučit z předchozích krizí a zejména lépe rozlišovat mezi tím, zda zdroje inflace vycházejí z poptávky, nebo z nabídky; zdůrazňuje, že hospodářské otřesy na straně nabídky mohou být způsobeny mnoha zdroji, mimo jiné geopolitickými událostmi, katastrofami souvisejícími s klimatem nebo přírodními katastrofami a kybernetickými útoky;

20. zdůrazňuje, že z důvodu reprezentativnosti i srovnatelnosti mezi zeměmi eurozóny je žádoucí zahrnout do indexu HISC nemovitosti obývané vlastníky (OOH); vyzývá k urychlení plánu s cílem zajistit rychlé začlenění OOH do indexu HISC; vítá závazek Rady guvernérů ECB, že bude jak ve svých hodnoceních měnové politiky, tak v rozhodnutích týkající se této politiky zohledňovat také dostupná inflační opatření ohledně čtvrtletního samostatného indexu OOH;

21. podporuje rozhodnutí ECB omezit své programy nákupu aktiv, aby vyvážila podmínky likvidity na trhu a míru inflace, vzhledem k přebytečné likviditě na trhu a klesajícím úrovním inflace; oceňuje, že portfolio aktiv v rámci programů ECB zaměřených na jejich nákup má od roku 2023 klesající tendenci;

22. zdůrazňuje, že v roce 2023 vedly úroky z držby bankovních rezerv komerčními bankami k tomu, že Eurosystém vyplatil úvěrovým institucím úroky ve výši 120 miliard EUR, tj. nejméně 0,8 % HDP eurozóny; domnívá se, že se jedná o významnou dotaci pro bankovní sektor; žádá ECB, aby tento problém zmírnila;

23. zdůrazňuje, že programy nákupu aktiv ECB představují nekonvenční strategie použitelné pouze v dobách krize, které v případě, že nebudou pečlivě provedeny, mohou být v rozporu se zákazem měnového financování podle čl. 123 odst. 1 SFEU; vyzývá ECB, aby i nadále sledovala postupné snižování své rozvahy s cílem omezit dlouhodobé, potenciálně destabilizující účinky v eurozóně a zároveň sledovala růst a konkurenceschopnost hospodářství EU; vyzývá ECB, aby sdílela poznatky o dopadu programů nákupu aktiv na fungování finančních trhů, mj. o jejich dopadu na penzijní fondy a spolupráci v oblasti penzijního pojištění;

24. zdůrazňuje, že z hlediska plnění mandátu ECB v oblasti cenové stability je zásadní rovnoměrná transmise měnové politiky; poukazuje na to, že nadměrné rozdíly ve výnosech státních dluhopisů způsobují, že úvěrové podmínky nejsou v souladu s jednotnou transmisí měnové politiky a nesmírně ztěžují snižování veřejného dluhu; bere na vědomí zavedení nástroje na ochranu transmise (TPI) v červenci 2022 jako nástroje na podporu účinné transmise měnové politiky;

25. zdůrazňuje, že rozdílné úrokové sazby v eurozóně jsou – při neexistenci vážných finančních potíží – obecně důsledkem odlišných rizikových přirážek u státních dluhopisů, které mimo jiné odrážejí různé přístupy k fiskální politice; konstatuje, že intervence pomocí nástroje TPI mohou zakrývat základní fiskální výzvy; zdůrazňuje, že nástroj TPI by měl být za podmínek stanovených ECB používán pouze k řešení napětí na finančních trzích, které nesouvisí se základními ekonomickými veličinami; vyzývá členské státy, aby prováděly odpovědnou fiskální politiku a zajistily udržitelnou úroveň zadlužení, a zajistily si tak odolnost vůči současným i budoucím otřesům;

Digitální euro

26. bere na vědomí pokrok, kterého ECB dosáhla v projektu digitálního eura, a vítá probíhající dialog mezi ECB a Parlamentem; zdůrazňuje, že jakékoli digitální euro by mělo evropským občanům přinášet jasnou přidanou hodnotu, mj. posílenou strategickou autonomii v oblasti plateb, vyšší úroveň hospodářské soutěže na trhu s maloobchodními platbami, potenciál pro podporu inovací v oblasti plateb a financí, lepší finanční začlenění a spolehlivý systém záložních plateb offline; vyzývá ECB, aby tyto přínosy jasně prokázala předtím, než spolunormotvůrci EU rozhodnou, zda bude zavedeno digitální euro, které zajistí správnou rovnováhu, mj. pokud jde o omezení držby, obavy o soukromí, hospodářskou soutěž se soukromými platebními řešeními a použitelnost v podnikatelském kontextu;

27. požaduje, aby rozhodnutí o emisi digitálního eura nebyla přijímána výhradně Radou guvernérů ECB; domnívá se naopak, že rozhodnutí, zda zavést, či nezavést digitální euro, je v konečném důsledku politickým rozhodnutím, které musí přijmout normotvůrci EU, a to vzhledem k potenciálně hlubokému dopadu takového rozhodnutí na širokou škálu oblastí EU, včetně soukromí, ochrany spotřebitele, finanční stability, finanční politiky a dalších oblastí, které přesahují přísně vymezený rámec měnové politiky;

28. domnívá se, že digitální euro bude úspěšné pouze tehdy, poskytne-li evropským občanům srozumitelnou hmatatelnou přidanou hodnotu; konstatuje, že v současné době velký počet evropských občanů buď o projektu digitálního eura vůbec neslyšel, nebo vůči němu zůstává skeptický;

29. opakuje, že hotovost by měla zůstat vždy široce dostupná a přístupná a bude zachována pluralita platebních prostředků; vítá v této souvislosti návrh nařízení o používání eurohotovosti jako zákonného platidla;

30. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby se na bankovní sektor pověřený prováděním projektu digitálního eura v praxi uplatňoval model kompenzace založený na nákladech; připomíná, že tento model kompenzace musí zaručit, že euro bude pro uživatele bez poplatků;

31. vyzývá ECB, aby řádně zohlednila obavy o finanční stabilitu a potenciální změny ve struktuře finančního sektoru vyplývající ze zavedení digitálního eura; připomíná význam omezení držby, neboť je třeba, aby pro rozvahy bank nevznikala další rizika, zejména během krizí;

32. vyzývá ECB, aby považovala za prioritu spolehlivé záruky ochrany soukromí a zavedla je jako zlatý standard pro ochranu soukromí digitální měny centrální banky a dále aby zajistila důvěru veřejnosti a reagovala na obavy občanů týkající se ochrany a autonomie údajů;

Vedlejší cíle

33. zdůrazňuje, že jak je v současnosti stanoveno ve Smlouvách, jsou vedlejší cíle EU neurčité; konstatuje, že vedlejší cíle ECB doplňují svým podpůrným charakterem prvořadý mandát; podle Smluv má EU za cíl podporovat mír, své hodnoty a blahobyt svých obyvatel, vytvářet vyvážený hospodářský růst a cenovou stabilitu a vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství usilující o plnou zaměstnanost a sociální pokrok a zasazovat se o vysokou úroveň ochrany a zlepšování kvality životního prostředí;

34. připomíná, že aniž je dotčen prvořadý mandát ECB, Smlouvy vyžadují, aby ECB podporovala obecné hospodářské politiky Unie; vyzývá ECB, aby se při výkladu svých vedlejších cílů a jejich plnění držela svého mandátu; zdůrazňuje, že překročení tohoto mandátu se dotýká nezávislosti ECB; má za to, že zachování cenové stability a stabilních makroekonomických podmínek přispívá k vytvoření podmínek vhodných pro provádění cílů obecné hospodářské politiky EU;

35. zdůrazňuje, že vedlejších cílů ECB lze nejlépe dosáhnout ve stabilním makroekonomickém prostředí založeném na předvídatelných úrovních cen, jež podporují investice; vyzývá ECB, aby do své výroční zprávy začlenila zvláštní kapitolu, v níž vysvětlí, jak své vedlejší cíle interpretuje a provádí;

36. zdůrazňuje, že ECB by měla zabránit narušení signalizační funkce cen, která zajišťuje efektivní přidělování zdrojů; vyzývá ECB, aby dále posoudila, do jaké míry je její schopnost udržovat cenovou stabilitu dotčena změnou klimatu;

37. vyzývá ECB, aby ve svých měnových operacích respektovala přístup vycházející z tržní neutrality, přičemž konstatuje, že ECB uznává, že tržní neutralita je spíše funkčním nástrojem než právním požadavkem;

38. konstatuje, že opatření ECB k dekarbonizaci držby podnikových dluhopisů se striktně neřídila tržně neutrálním přístupem;

39. vyzývá ECB, aby přezkoumala své politiky a zajistila, aby příslušná opatření podporovala konkurenceschopnost EU, avšak aby v žádném případě neohrožovala prvořadý cíl ECB;

40. vyzývá ECB, aby s využitím všech dostupných nástrojů zajistila, aby banky braly vážně všechna finanční a vnější rizika, včetně klimatických a geopolitických rizik; vítá opatření ECB k dalšímu zlepšování nástrojů a schopností Eurosystému v oblasti posuzování rizik s cílem lépe zohledňovat rizika související s klimatem a životním prostředím, zejména proto, že změna klimatu a extrémní povětrnostní jevy by mohly vést k větší volatilitě cen, především v zemědělsko-potravinářském odvětví; vyzývá ECB, aby pokračovala v práci na zátěžových testech, které byly vyvinuty s cílem posoudit odolnost bank a podniků vůči riziku transformace v souvislosti se změnou klimatu;

41. bere na vědomí plán v oblasti klimatu a přírody na období 2024–2025; vyzývá ECB, aby na období 2025–2030 vypracovala geopolitický plán, jenž umožní lépe chápat důsledky války a konfliktů pro cenovou stabilitu a přistupovat ke všem potenciálním zdrojům vnějších otřesů stejně;

Ostatní aspekty

42. zdůrazňuje, že silnější mezinárodní úloha eura by vedla k nižším úrokovým sazbám v eurozóně, lepšímu postavení EU na mezinárodní scéně a větší makroekonomické stabilitě; připomíná, že posílení mezinárodní úlohy eura by přispělo k posílení strategické autonomie EU;

43. vyzývá ECB, aby se zaměřovala na posilování mezinárodní úlohy eura s cílem zvýšit jeho atraktivitu jako rezervní měny a aby podporovala trhem iniciovaný posun tímto směrem; konstatuje, že mezinárodní úlohu eura by mohlo podpořit dokončení hospodářské a měnové unie;

44. bere na vědomí, že ECB podporuje vytvoření plnohodnotného evropského systému pojištění vkladů; uznává, že sdílení rizik a snižování rizik jsou vzájemně propojeny;

45. vítá pozornost, kterou ECB věnuje rizikům kybernetických útoků; vyzývá ECB, aby zajistila bezpečnost a ochranu měnového systému pro jeho uživatele, zejména s ohledem na současný geopolitický vývoj;

46. domnívá se, že podmínkou účinné měnové politiky a odolného finančního systému je finanční stabilita; vítá dokončení rámce Basel III a jeho provádění od 1. ledna 2025, neboť má potenciál posílit v tomto ohledu odolnost bankovního sektoru; bere však na vědomí zpoždění při provádění a nejasnosti, pokud jde o provádění ze strany některých dalších jurisdikcí, což vede k nerovným podmínkám na celosvětové úrovni;

47. sdílí obavy ECB, pokud jde o vzestup stínového bankovnictví a riziko, jež může představovat pro finanční stabilitu;

48. vybízí ke spolupráci s členskými státy a národními centrálními bankami na programech finanční gramotnosti, které umožní jednotlivcům i podnikům přijímat informovaná finanční rozhodnutí;

49. vyjadřuje politování nad tím, že mezi členy Výkonné rady a Rady guvernérů ECB jsou pouze dvě ženy; připomíná, že nominace kandidátů do Výkonné rady by měly být genderově vyvážené a že Parlamentu by měly být předkládány užší seznamy; naléhavě vyzývá členské státy eurozóny, aby ve svých postupech jmenování zlepšily zásady rovnosti žen a mužů tak, aby měla obě pohlaví, pokud jde o působení v pozici guvernérů národních centrálních bank, rovné příležitosti;

50. opakuje, že jmenování do ECB by se mělo zakládat na objektivních postupech posouzení zásluh a kompetencí;

51. podporuje cíl ECB zvýšit zastoupení žen tím, že jim bude nápomocna, aby se v této oblasti prosazovaly; vítá proto iniciativy, jako je stipendium ECB pro ženy v ekonomice;

52. zdůrazňuje, že nejnovější přezkum finanční stability, který ECB zveřejnila v listopadu 2024, upozorňuje na obavy z možné cenové bubliny v souvislosti s umělou inteligencí, neboť prospěch z umělé existence se koncentruje u několika velkých firem;

53. vyzývá k dalšímu zlepšení interního rámce ECB pro whistleblowing, aby byl v souladu se směrnicí EU o ochraně oznamovatelů;

54. vyzývá ESCB, aby pokračoval v dialozích s vnitrostátními parlamenty a dále je posiloval, neboť se domnívá, že se tím posílí jeho legitimita a politiky;

°
° °

55. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a Evropské centrální bance.